

ارتباط آمادگی جسمانی با ترکیب بدنی، کیفیت زندگی و اضطراب دانش آموزان پسر مقطع متوسطه ناحیه ۲
 شهرستان البرز

سیده طاهره موسوی راد^۱، مینا سلطان زاده^۲

استادیار گروه تربیت بدنی دانشگاه پیام نور؛ ایران^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اماکن و تاسیسات ورزشی دانشگاه پیام نور؛ ایران^۲

چکیده

هدف این تحقیق تعیین ارتباط بین متغیرهای آمادگی جسمانی بر، کیفیت زندگی و میزان اضطراب دانش آموزان پسر مقطع متوسطه ناحیه ۲ شهرستان البرز در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ بوده است. تحقیق حاضر از نوع توصیفی-همبستگی بود که به روش میدانی انجام شده است. به همین منظور ۲۰۰ نفر از دانش آموزان پسر مقطع متوسطه ناحیه ۲ شهرستان البرز به روش نمونه گیری تصادفی-خوشه ای و براساس جدول مورگان انتخاب شدند. میانگین سنی، قد و وزن گروه به ترتیب به ترتیب $13/07 \pm 0/702$ سال، $157/70 \pm 6/070$ سانتی متر و $51/92 \pm 11/877$ کیلوگرم بود. به منظور انجام این تحقیق از آزمون ایزد شامل آزمون های کشش بارفیکس، دراز نشست، انعطاف پذیری و دوی ۵۴۰ متر، در سنجش میزان آمادگی جسمانی استفاده شد. همچنین برای به دست آوردن BMI، WHR، کیفیت زندگی و اضطراب شرکت کنندگان، به ترتیب از تقسیم وزن بر مجذور قد، نسبت دور کمر به دور لگن و نیز از پرسشنامه های کیفیت زندگی (QOL) و اضطراب بک (BAI) استفاده گردید. در تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی، آزمون کلموگروف-اسمیرنوف برای تعیین طبیعی بودن داده ها و نیز ضریب همبستگی پیرسون برای تعیین ارتباط بین متغیرها استفاده گردید. تحلیل داده ها نشان داد که بین عوامل آمادگی جسمانی با متغیرهای WHR، BMI دانش آموزان رابطه ای معنی داری وجود دارد ($P < 0/05$). اما؛ بین این عوامل با متغیرهای کیفیت زندگی و اضطراب دانش آموزان رابطه ای معنی داری مشاهده نگردید ($P > 0/05$). با توجه به رابطه متقابل بین عوامل آمادگی جسمانی با شاخص توده ی بدن و نسبت محیط کمر به دور لگن، تقویت کسب آمادگی جسمانی در مدارس، ضروری به نظر می رسد.

واژه های کلیدی: آمادگی جسمانی، کیفیت زندگی، دانش آموزان پسر، شهرستان البرز